

Andet end Ulykker deraf. Ministeriet har imidlertid ikke troet at kunne nøies med en Redaction, som vilde være en Folge af den nysansførte Maade at tage Sagen paa, og derefter har Udvalgets Fleertal fundet sig i at gaae ind paa det Forslag, som nu foreligger. Der er imidlertid for mig, der hører til Mindretallet, noget Formildende i de Udtryk, der idag ere brugte af den høitærede Premierminister, og dette bevirker, at jeg nu for mit Bedkommende troer bedre at kunne gaae ind paa Forslaget, som det foreligger fra Fleertallets Side. Den høitærede Minister har nemlig sagt, at den nuværende Regjering, hvis Formaal det er at ville gennemføre en constitutionel Fællesforfatning — og det Formaal er altsaa sit modsat det forrige Ministeriums —, maa have denne Indrømmelse af os, men at det i Tiden aldeles vil beroe paa os, om vi ville yde noget Bidrag i den her omhandlede Henseende til Hertugdømmerne, det vil sige, Fællesforfatningen vil blive os forelagt og antaget, dersom vi finde, at vi kunne gaae ind derpaa, og dette Spørgsmaal bliver da senere at afgjøre. Dersom vi da her ere stærke nok til at sige Nei til at betale Noget af disse Udgifter, saa kunne vi sætte vor Villie igjennem, men, ere vi svage, som vi saalænge og saa ofte have været, saa bukke vi under. Naar Sagen i dette Dieblif stilles saaledes paa Spidsen, at det nuværende Ministerium — som vi have Tillid til, som vi antage redeligt og ærligt at ville bevare Friheden og fremme Landets Vel, i Modsetning til det foregaaende Ministerium — erklærer, at det maa holde fast paa den foreliggende Redaction, og naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) dertil søier, at, hvis vi ikke gaae ind paa den, saa kan han ikke oversee Følgerne, saa vil jeg erklære, at jeg paa ingen Maade vil raade til, at vi skulle udsætte os for de ikke overseelige Følger; som han ikke drister sig til at udsætte os for. Jeg skal derfor for mit Bedkommende frasælde al Modstand, og det skulde glæde mig, om Flere kunde dele min Anskuelse og vise det nuværende Ministerium, efter dets saa indtængende Begjæring, den Tillid, at gaae ind paa den af Samme puffedede Redaction.

Bloug: Jeg troer, at denne Sags finansielle Side er temmelig mislig, thi jeg anseer ikke Holsteen for nogen god Debitor. For det Første kan Holsteen for Dieblifket ikke tilsvare det Bidrag, det skulde yde til den fælles Statskasse, og dernæst har Holsteen tidligere, nemlig i 1848, ved at ville rive sig løs fra os vist en Tilbøjelighed til at undrage sig de fælles Forpligtelser, navnlig sin Andeel i Statsgjælden, thi intet fornøstigt Menneffe kan betvivle, at dette var et meget væsentligt Motiv til Oprøret. Men, naar der senere skulde møde Vanskeligheder fra Holsteens Side med Hensyn til den heromhandlede Gjælds Betaling, saa er der desuden den Mislighed, at Holsteen ikke har det samme Bærnebing som vi. Vi have ingen Domstol, for hvilken vi kunne søge Holsteen for vort Tilgodehavende, undtagen een, som vi tør ansee for meget partiift imod os, nemlig det tydske Forbund. Jeg troer derfor, at det kan blive kostbart at gaae ind paa det foreliggende Forslag. Man har kaldt det foregaaende Ministerium „dyrt“, og jeg troer ogsaa, at det fortsente dette Navn paa Grund af de store Summer, det har brugt uden Bevilling, men, dersom det nuværende Ministerium vil komme med mange Forslag af samme Slags, som det nu foreliggende, kunde det ogsaa blive meget kostbart. Alligevel antager jeg, at vi i dette Dieblif, naar vi kun have Valget imellem at sætte Ministeriets Eksistens paa Spil og at gaae ind paa Forslaget, bør gjøre dette Sidste, thi det Kosterbareste af Alt kunde dog i dette Dieblif let blive at fremkalde en Forandring i Ministeriet.

Jeg skal imidlertid tillade mig et Dieblif at henvende Opmærksomheden paa Sagens politiske Side, som hidtil ikke synderligt har været debatteret. Det holsteen-lauenborgske Forbundscontingent udgjør en Deel af den danske Hær, og, naar vi nu vedtage dette Forslag, saa underholdes Contingentet, foreløbigt idetmindste, for den danske Statskasses Regning. Dersom nu Forbundshæren kommer til at marschere, det være sig mod Ost eller mod Vest, saa forekommer det mig saare tyvlsomt, om det danske Monarchie kan siges at vedligeholde den Neu-